

Bemærkninger om kvindenavnet *Leudo* og den Amager-hollandske navneskik

Rikke Steenholt Olesen
Københavns Universitet

Som navneforsker på Afdeling for Navneforskning får man en hel del henvendelser om personnavne. Som regel kan spørgsmålene forholdsvis nemt besvares ved hjælp af opslag i håndbibliotekets gængse opslagsværker, men det forholder sig ikke altid sådan. I sommeren 2012 fik jeg en henvendelse fra en journalist, der ville skrive en historie om efterkommere af de såkaldte Amager-hollændere. Amager-hollænderne skal være indvandret på kongens opfordring i begyndelse 1500-tallet fra et sted i Nederlandene (jf. afsnit 2 nedenfor). Deres historie spiller en væsentlig rolle for efterkommernes identitetsforståelse, hvilket ikke mindst afspejles i navneskikken. Journalisten fremsendte en længere liste over personnavne, hvis betydning og oprindelse, hun gerne ville have oplyst. Listens navne var mestendels til at forklare. Et enkelt navn skilte sig dog ud, nemlig kvindenavnet *Leudo*. Dette navn var jeg aldrig stødt på tidligere, og jeg kunne ikke umiddelbart finde det i de forhåndenværende nederlandske navnebøger og opslagsværker.

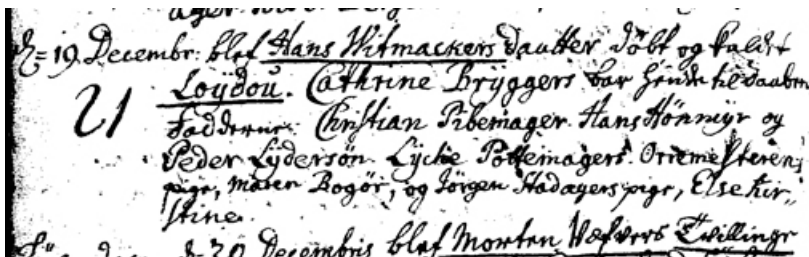
Nogle forespørgsler kræver således en egentlig forskningsindsats og er af generel interesse for et større publikum, hvorfor det giver mening at formidle arbejdet bredere. Sebastian Møller Bak, der har baggrund i germansk filologi, var på daværende tidspunkt ph.d.-studerende på Nordisk Forskningsinstitut og sammen udarbejdede vi en lille populærvidenskabelig netpublikation på afdelingens Månedens navn (Møller Bak & Olesen 2013). I det følgende vil jeg med udgangspunkt i det forskningsarbejde, som blev gjort,

udrede kvindenavnet *Leudo* mere detaljeret end den pågældende netpublikations format tillod. Jeg diskuterer navnets liv i Danmark i perspektiv af den Amager-hollandske kulturhistorie og den aktuelle kildesituation og forsøger at svare på, om kvindenavnet *Leudo* nu også er at betragte som et hollandsk navn.

1. Leudo – et kvindenavn med o-endelse?

Navnet *Leudo* fremstår med sin endelse på -o noget fremmedartet som dansk kvindenavn, selvom der er enkelte andre eksempler af fremmed eller ukendt oprindelse, f.eks. *Aino* (Finland) og *Ayo(e)* (uvis oprindelse). Jeg mistænkte til at begynde med, at der måtte være tale om en misforståelse, at journalisten tog fejl og at navnet snarest var et mandsnavn, som af en eller anden grund var kommet i anvendelse som kvindenavn. Simple søgninger på nettet afslørede dog ganske snart, at *Leudo* er registreret som kvindenavn i Danmark, og at der også er nogle få nutidige bærere af dette specielle navn.

Nogle af disse kvinder har jeg talt med personligt, og det viste sig som ventet, at de er i familie med hinanden, dog med undtagelse af en enkelt person, som er opkaldt efter en kvinde i den pågældende familie. En søgning i navnebasen Danskernes Navne bekræfter, at navnet, bortset fra nævnte tilfælde, næppe har været i anvendelse uden for familien gennem 1900-tallet og frem til i dag. Jeg stødt imidlertid også på navnet i kirkebogen fra begyndelsen af 1700-tallets Stubbekøbing på Falster, hvormed navnet i en dansk sammenhæng måske ikke kan betragtes som et isoleret Amager-hollandsk fænomen (se figur 1). I dåbslisterne fra Store Magleby 1641/42 og Tårnby 1691 og frem til 1800-tallets midte optræder navnet med jævne mellemrum.

Figur 1. Loÿdou, datter af Hans Witmacker døbt 19. december 1732 i Stubbekøbing. Foto: Arkivalier online, Statens arkiver, Rigsarkivet.

2. Kilder til viden om de indvandrede Amager-hollændere og deres efterkommere

De vigtigste samtidige kilder til viden om indvandringen stammer fra den såkaldte München-samling, hvor nogle af den landflygtige kong Christian den 2.s dokumenter er bevaret, herunder, hvad der tilsyneladende er en kladde til et privilegiebrev, der synes at være tiltænkt 184 hollandske bondefamilier. Brevet er dateret 1521, affattet på nederlandsk og formuleret til udstedelse ved Christian den 2., men det er hverken bekræftet eller behængt med kongens segl. Fra samme arkiv stammer det såkaldte Amager-register. Her opregnes 164 personnavne, næsten udelukkende mandssnavne, fordelt på de forskellige byer på Amager undtaget Dragør. I München-samlingen findes endvidere et hæfte i pergamentomslag, hvori Pompejus Occo, kongens forretningsforbindelse i Amsterdam, aflægger regnskab for sine udlæg perioden april 1520 til juni 1523. Enkelte regnskabsposter tyder på, at Pompejus Occo var medvirkende til hollændernes afrejse omkring årsskiftet 1520-1521.

Amager-hollænderne har været forbundet med området Waterland i den nordvestlige del af Nederland (se figur 2). Det skyldes, at historikeren Arild Huitfeldt i sine beretninger i Danmarks Riges Krønike (1595-1604) udpeger området Waterland (i provinsen Noord-Holland nord for Amsterdam) som stedet, hvor de kongelige forhandlinger om hollændernes indvandring til Danmark foregik. Det giver dog ikke noget sikkert bevis for, at bønderne kom netop herfra.

I sommeren 2013 var den store kioskbaser nyheden om, at Amager-hollænderne ikke som hidtil antaget indvandrede fra Waterland-området, men derimod fra Flandern og dermed altså Belgien. (Politikens kultursektion, 17. august 2013: Forskere: Amagers hollændere kom i virkeligheden fra Belgien). Den nyhed har næppe været behagelig at læse for de efterkommere, som endnu plejer og dyrker deres historiske identitet som ”hollændere”. Ud fra et forskningsmæssigt synspunkt må det dog vurderes, at påstanden er teoretisk, da den ikke bygger på vægtigt nyt kildemateriale.

Figur 2. Kort over Waterland nord for Amsterdam. Foto: Wikipedia

Den vigtigste kilde til navnestof gennem tiden er kirkebøgerne. Den ældste bevarede kirkebog for Store Magleby sogn begynder desværre først i året 1640, og selvom kirkebøgerne er en meget valid kilde, har de ældre kirkebøger den ærgerlige mangel, at de døbtas mødre og faddere ikke er registreret.

I det hele taget mangler både danske og nederlandske kilder, som kunne belyse indvandringen nærmere. Ældre skriftlige lokalkilder, som kunne have belyst indvandringssituationen, er formentlig gået tabt i forbindelse med krig og de adskillige brande, som Amagers bebyggelse har været udsat for gennem tiden.

3. Sprog og identitet

Uagtet præcis hvorfra immigranterne kom, er det rimeligt at antage, at de første af dem talte en eller anden dialektvariant af nederlandsk. Et af privilegierne var egen kirke, og selvom man ikke ved noget

om, hvem de første præster var, kan man antage, at der blev prædikeret på nederlandsk i begyndelsen. Det man til gengæld ved, er, at nedertysktalende præster siden hen blev indhentet til kirken og at Amager-hollændernes efterkommere udviklede et særegent talesprog, der rimeligvis opstod som en blanding af nederlandsk, frisisk, nedertysk og dansk. Dette særlige sprog blev fastholdt i kirke og skolevæsen helt frem til begyndelsen af 1800-tallet, og der kan ikke herske tvivl om, at netop sproget, selvom det egentlig ikke var nederlandsk, har spillet en væsentlig rolle for efterkommernes identitetsforståelse. I dag er de sidste særegne ord i Amager-dialekten for længst gået af brug, og allerede for godt 80 år siden var antallet af særlige dialektord i den aktive sprogbrug minimalt (Heide 1933).

En særlig del af Amager-hollændernes kulturhistorie angår de særlige folkedragter, som nok fremviser reminiscenser af en oprindelig dragt, men i dets mest karakteristiske træk afspejler en lokal tradition. Et helt specielt fænomen er den store blå mands-hovedbeklædning, floshatten, som var almindelig i brug helt frem til begyndelsen af 1900-tallet. Floshatten er rigtig nok oprindelig nederlandsk. Der er tale om en sømandshat, som var på mode i Europa i 1600-tallet. Hvorvidt indoptaget og videreførelsen af denne mode som en ”hollandsk” tradition skyldes en efterkommergenerations reelle kontakt til slægtens hjemegn eller simpelthen er udtryk for den generelle kulturpåvirkning fra Nederland i perioden, kan jeg ikke afgøre, men faktum er, at Amager-hollændernes efterkommere ikke holdt op med at gå med floshatten, der med tiden fik en særlig lokalt udviklet (over)dimensionering. Amagerdragterne gik af brug som almindelig påklædning i 1900-tallet. I dag er dragterne i anvendelse som historiserende festtøj, men derudover er der kun den særlige fastelavnstradition, tøndeslagning til hest og sidst, men ikke mindst, personnavneskikken tilbage.

3.1. Navneskikken

Selvom der er tilbagevendende fokus på, og interesse for, Amager-hollændernes historie og den særlige navneskik på Amager, er Amager-hollændernes personnavne ikke så grundigt videnskabeligt undersøgt, som man kunne ønske. Kildesituationen gør det vanskeligt,

hvis ikke umuligt, at belyse de oprindeligt indvandrede nederlandske familiers personnavne. Der er i første ombæring kun Amager-registeret at holde sig til, og dets validitet er noget usikker. Personnavnene i Amager-registeret tæller i øvrigt kun fire kvindenavne, og *Leudo* er ikke et af dem. Det er i teorien muligt, at de indkomne og videreførte navne kan sige noget om indvandrernes regionalitet, og navnestoffet har da også været inddraget som kilde til belysning af Amager-hollændernes herkomst. Det er dog primært forsøgt med udgangspunkt i Amager-registeret. I en mindre artikel fra 1987 af forhenværende lektor i Nederlansk ved Københavns Universitet, Geerte de Vries, *The Names of the First Immigrants from the Netherlands on the Danish Isle of Amager* konkluderes det således, at stort set samtlige personnavne i Amager-registeret, som har en regionalt afgrænset forekomst i Nederland, er frisiske navneformer. Dette indikerer ifølge forfatteren, at indvandlerne snarest kom fra den nordvestlige del af Nederland i tråd med ovennævnte tese om Waterland som hjemstavn.

Det mest omfattende arbejde med Amager-hollændernes navne udgøres af en upubliceret specialeafhandling af Kirsten Sonne Andersen, *Hollandsk og dansk personnavneskik på Amager*, Københavns Universitet 1974. I undersøgelsen indgår navne fra Amager-registeret samt navne fra en liste over gårdejere i Store Magleby, som i 1615 udførte heste (Nicolaisen 1915:392), men hovedundersøgelsen vedrører personnavne i kirkebøgerne fra Dragør og Tårnby fra 1641-42 til 1866-67.

I specialeafhandling konkluderes det, at en høj frekvens af mandsnavne i Amager-registeret svarer til de personnavne, som siden udgør kernen i efterkommernes navneskik på Amager. Det er imidlertid forventeligt, idet denne kerne udgøres af en række almindeligt og frekvent forekommende nederlandske personnavne. Man kan derfor, kildegrundlaget taget i betragtning, ikke med sikkerhed vide, om Amager-registerets navnesammenfald med den omtalte kerne afspejler opkaldelse efter Amager-registerets personer eller blot afspejler et udsnit af nederlandske personnavne, som i det hele taget var almindelige i brug. Hvad undersøgelsen også viser er, at en hel del af Amager-registerets navne slet ikke genfindes i de senere kilder. Det er i sig selv et paradoks, da netop opkaldelsestraditionen burde

tilsige mange sammenfald. Sonne Andersen (1974:21) mener, at det kan skyldes, at disse navne var sjældne og uddøende i indvandrerens hjemegn. Der sættes ikke rigtig spørgsmålstegn ved kildens validitet, og forholdet kunne jo alternativt skyldes, at Amager-registerets personer ikke, eller måske kun delvis, er identiske med de faktisk indvandrede bønder.

Listen over gårdejere, der udførte heste fremviser tilsvarende en række navne, som ikke optræder i Amager-registeret. Til det foreslår Sonne Andersen teoretiserende, at familierne kan have opkaldt deres børn efter ikke-indvandrede familiemedlemmer (ibid.:22). Det kan naturligvis ikke udelukkes, måske især for første generations efterkommeres vedkommende. På den anden side kan forklaringen igen være, at Amager-registerets personer ikke er identiske med de faktisk indvandrede.

Navnenes oprindelse og betydning spiller ikke som sådan en rolle i specialet, hvis fokus er en undersøgelse af forholdet mellem ”danske” personnavne og ”hollandske” personnavne i navneskikken på Amager. Det er naturligvis en vanskelig skelnen, hvad også problematiseres i afhandlingen. Der skelnes mellem navne af germansk (herunder frisiske) og navne af ikke-germansk oprindelse (indlånte navne i nederlandsk udviklede former). Navnet *Leudo* er kommenteret og opført med sideformen *Leudouw*, der omtales som frisisk (ibid.1974:34). Det gælder også navnet *Raino*, der er listet med en frisisk sideform *Rainouw*. Kvindenavnet *Maino* er ligeledes nævnt, men er dog ikke her knyttet til en frisisk sideform *Mainouw*, der ellers må ligge bag ved formen *Mainow* (ibid.:70). Det nævnes flere gange, at en del af de Amager-hollandske personnavne ikke kendes i Nederland i dag, herunder *Leudo*. Grundlæggende giver specialet et overblik over navnebestanden i de to Amager-sogne gennem generationer, hvor det særhollandske bliver stadig mere udvisket.

5. Leudo og andre feminine efterkommernavne

Arbejde med kirkebøgerne kræver grundigt bearbejde, og enhver form for hurtig søgning kan man godt glemme. Dragør lokalarkiv har dog udmærkede udskrifter af kirkebøgerne og en database, der i nogen grad kan søges i. Søgemaskinen Family Search (<<https://familysearch>

org/>) er også meget anvendelig men et forhold, som vanskeliggør arbejdet, er den enorme variation, som stavemåderne fremviser over tid. Hvordan forholdet mellem lokal og oprindelig udtale, ortografiske principper og skrivernes eget sprog helt præcis har været bestemmende for skrivemåderne i de historiske kilder er desuden meget vanskeligt at udrede. Det er dog rimeligvis sådan, at former med -y- eller bare -y- i en række tilfælde afspejler den nederlandske ortografiske digraf for langt i -ij-, der ser ud som -y- og udtales [ɛi]. Denne variation er gennemgående i skrivemåder af Amager-hollandske navneformer, fx mandsnavnet *Ysbrandt/Ijsbrandt* og kvindenavnet *Lysbeth/Lijsbeth*. Former som *Ejsbrandt* og *Leisbeth*, der ikke afspejler nederlandsk/frisiske former, må snarest tolkes som lokalt danske (udtalebaserede) skrivemåder.

For navnet *Leudos* vedkommende er der næsten lige så mange stavemåder, som der er opførte personer i kirkebøgerne! Den første registrerede pige blev døbt 16. eller 20. juni 1647. Pigen var født i Store Magleby på Amager som datter af Cornelss Frechssen. Året efter, 3. december 1648, blev en anden pige døbt *Leudo*. Hun var datter af Claues Frechssen. Måske var pigerne kusiner med en fælles farmor, som de blev opkaldt efter. En nærmere slægtsudredning af de pågældende personer, har jeg dog ikke foretaget eller eftersøgt at udrede, heller ikke op gennem tiden. Denne ældste form er altså den, som de nulevende kvinder bærer som fornavn, og formen optræder med jævne mellemrum i kirkebøgerne frem til nutiden. Blandt de mange øvrige stavemåder kan listes: *Leudouw*, *Leudow*, *Leudu*, *Loydouw*/*Loijdouw*, *Loýdou*/*Loijdou*, *Loýdu*/*Loijdu*, *Luýdouw*/*Luijdouw*. Selvom de ortografiske principper ikke er soleklare, ser det ud til, at samtlige former i de danske kilder reflekterer en tvetyd i første stavelse, og de fleste former også en tvetyd i anden stavelse. De nutidige danske kvinder, som bærer navnet *Leudo*, har da også en diftongisk udtale. Selv ville jeg være tilbøjelig til at udtale skriftformen *Leudo* som [lōwdo] eller [læwdo], men den telefoniske rundspørge afslørede, at efterkommernes egen udtale er [lɔjdo]. Tvetyden manifesteret som -eu- udtales altså som på tysk, ligesom man finder den udtalt i ældre udtaleformer af (låne)ord som *pseudonym*, *Europa*, *neutral* osv. Former med -oij-/-oÿ- i (ældre) nederlandske personnavne har også

en udtale tæt på [ɔ]. Den finale lyd udtales i henhold til stavemåden *Leudo* som enkeltlyden [o]. Tilsvarende må ou/ouw måske snarest betragtes som ældre former med u-agtig udtale af langt o.

Som allerede nævnt er o-ender sjældne i kvindenavne brugt i Danmark, men der er ikke tvivl om, at *Leudo* er et feminint fornavn og kun har været anvendt som sådant i Danmark. Under researchen viste det sig, at flere andre Amager-hollandske kvindenavne forvirrer den danske navneforsker, simpelthen fordi deres kendte og anvendte stavemåder i Danmark i dag er sjældent forekommende maskuline former i Nederland. Blandt de Amager-hollandske kvindenavne i de ældre kirkebøger optræder f.eks. *Sas* og *Ave*, der begge utvivlsomt er anvendt som kvindenavne, men ifølge van der Schaars Woordenboek van voornamen er mandsnavne. Sonne Andersen (1974:29) går ud fra, at disse navne oprindelige har kunnet bruges til begge køn, men der er ikke anført en konkret reference.

En række nederlandske fornavne er kortformer, som også i dag bruges til begge køn, herunder f.eks. navnet *Neel* som er en kortform til *Cornelius/Cornelis*, m., og *Cornelia*, f. Dette navn er velkendt som efterkommernavn til piger på Amager og har i det hele taget fået relativt stor udbredelse i Danmark – dog kun som pigenavn. Det kan eksempelvis slås op i alm. håndbøger henvendt til forældre, der skal vælge navn til et barn (Lerche Nielsen 2000:89). I Meertens instituttets database Nederlandse Voornamenbank (<meertens.knaw.nl/nvb>) findes navnet *Sas* med sideformen *Sasse* forklaret som en frisisk kortform af navne indeholdende den germanske folkeslagsbetegnelse 'sakser'. Her er formen *Sas* anført som både mands- og kvindenavn, mens formen *Sasse* tilsyneladende kun kendes som mandsnavn. (Databasen bygger på J. van der Schaars Woordenboek van voornamen, som jeg har benyttet i 13. udgave fra 1983). Hos van der Schaar (1981:318, 319) er begge former anført som mandsnavne, og diminutivformer er anført som feminine varianter; *Saeske*, *Sasje*, *Saske*. I databasen er disse også ved deres individuelle opslag knyttet til forklaringen af navnet *Sas*. Navnet *Ave*, sammenstillet med formen *Avé*, er i databasen knyttet til begge køn, mens van der Schaar også her holder de maskuline former (*Ave*, *Aauwke*, *Auke*, *Auwe* mfl.) adskilt fra feminine diminutivformer. Navnet er tentativt forklaret som

en frisisk kortform af et gammelt germansk navn med uvis oprindelse – måske opstået ved at børn har haft svært ved at udtale navnet rigtigt.

6. Er pigenavnet *Leudo* et hollandsk navn?

Navnet *Leudo* er umuligt at finde i de former, som findes i Danmark i de nederlandske opslagsværker, men formmæssigt er der vist sammenfald med endelsernes former i navnene *Raino* og *Maino*. Opslagsformerne for de to sidstnævnte viste sig at have ei-skrivemåde i første stavelse. Opslag på navnene i Family Search viser ingen lokalt nederlandske skrivemåder med -ai-, men derimod skrivemåderne *Meinou*, *Meinouw*, *Mijnou* og *Mijnouw*, og alle træf knytter de registrerede personer, alle kvinder, til Noord-Holland. Frekvensen af inddaterede personer med navnet *Reinou* er noget højere og billedet mere broget, men udover opslagsformen er jeg stødt på skrivemåderne *Reinouw*, *Reinow*, *Rijnou*, *Rijnouw*, *Rijnou*, og alle er kvinder og stort set alle lokaliseret til Friesland. Både *Meinou* og *Reinou* forklares hos van den Schaar som frisiske former af gamle germanske toleddede navne sammensat med efterleddet enten adjektivet germansk *-wi/*-wīh 'hellig' eller substantivet germansk *-wīch 'kamp'. Da udtalen tidligt er faldet sammen, kan de to led ikke skelnes fra hinanden. Noget tyder altså på, at også *Leudo* etymologisk skal forklares som en frisisk form af et gammelt germansk toleddet navn med en af nævnte endelser.

Værket Fryske nammenkunde 1 (Sipma 1952) er naturligvis skrevet på frisisk og derfor svært tilgængelig for den ikke-frisisk sprogkyndige. Ikke desto mindre var dette værk nøglen til en forklaring af det Amager-hollandske pigenavn *Leudos* oprindelse. Det viste sig, at *Reinou* og *Meinou* tilhører en lille eksklusiv gruppe af navne, som forklares som frisiske udviklinger af gamle, toleddede (og feminine) germanske personnavne. De to nævnte er i fokus som Amager-hollandske kvindenavne, men udover disse tæller gruppen navnene: *Jildou*, *Geldou*, *Kenou*, *Ferdou*, *Bernou*, *Edou* og sidst men ikke mindst *Ludou* (ibid. 1952:123). Da navnet i dets danske kildeformer ikke optræder med u-skrivemåde i første stavelse, overså jeg i første omgang, at navnet faktisk optræder i Nederlandse voornamenbank i denne opslagsform. Det er her anført som kvindenavn med uhyre få

navnebærere, og navnet er ikke etymologisk udredt. Den etymologiske forklaring er også kun delvis hos Sipma, idet en mulig etymologi for forleddet ikke, som for de øvrige navne, er anført.

Søgninger i Family Search gav i omegnen af 30 træf på kvindelige navnebærere registeret i 1500- og 1600-tallet. De fleste træf fås på formen *Ludou*. Færre træf fik jeg på formen *Luijdou*, et par på *Luijdu* og et enkelt træf på formerne henholdsvis *Ludouw* og *Lijdou*. Næsten alle personer er lokaliseret i Noord-Holland, de to *Luijdu*-former dog til Friesland. (Formerne *Luijdow*, *Luydow* og *Leudo* har jeg alene truffet i danske kilder, men da meget kildemateriale må formodes ikke at være inddateret, kan formerne tænkes at være at finde i originalkilder).

Når ingen nederlandsk navneforsker har kunnet udrede navnet *Ludou* til fulde, er det på sin plads, at jeg undlader at gøre et lægmandsforsøg. Min research endte her, hvor jeg syntes, at jeg kunne give journalisten et nogenlunde fyldestgørende svar på, hvad *Leudo* er for et navn i en dansk kontekst.

Konkluderende kan man nu søge at svare på spørgsmålet, er pigenavnet *Leudo* er et hollandsk navn? Svaret er både ja og nej. Det er i hvert fald et Amager-hollandsk/dansk pigenavn med rødder i det frisiske sprogområde og med en fællesgermansk oprindelse. Og jo, det har tidligere været anvendt i Nederland, øjensynlig primært i Noord-Holland, men det er for længst gledet ud af sprogbrugen, hvor imidlertid andre gamle navne af samme type, altså f.eks. *Reinou* og *Meinou*, stadig har nogen udbredelse. Formen *Leudo* er muligvis helt fremmed i nederlandske kilder og kan være et egentlig særdansk træk.

7. Perspektivering

Grundet den almene interesse for Amager-hollændernes historie, bør et emne som dette formidles bredt, som det allerede gøres via Afdeling for Navneforsknings hjemmeside. Af interesse kunne også være navnets forekomst i kirkebøger fra Stubbekøbing, hvor en række andre nederlandske navneformer som *Jochum*, *Agt* og *Ljche* tyder på et nederlandsk indslag. Til Amager-hollændernes historie hører faktisk en dokumenteret udvandring/omplacering af bønderfamilier fra Amager til Bøtø på Falster i 1552 (Nicolaisen 1907:26). Det er

fristende at koble de nederlandske personnavne i området i 1700-tallet til Amager-hollænderne, men det kan være et helt tilfældigt sammenfald. Under alle omstændigheder kunne det være spændende at undersøge kildemateriale fra Falster grundigere og se i hvilket omfang navnestoffet dér er videreført.

Ligeledes kunne en ny undersøgelse af navnestoffet på Amager være interessant. I stedet for at arbejde med ideen om Amager-registeret som oprindelig, kunne det være spændende, at se på opkaldelsesmønstre i slægterne. Der kunne søges svar på spørgsmål som: Hvad kender tegner sprogligt/lydligt den kerne af navne, som Sonne Andersen omtaler? Hvilke navne, og hvor mange, er som *Leudo* gået af brug i Nederland? Hvad karakteriserer det gode og anvendelige efterkommernavn, og i hvilket omfang kan et sådant blive allemandseje? Der er nok at tage fat på.

Litteratur

- Andersen, Kirsten Sonne (1974) *Hollandsk og dansk personnavneskik på Amager*. Utrykt speciale. Tilgængeligt på Afdeling for Navneforskning, Nordisk Forskningsinstitut.
- Bak, Sebastian Møller & Rikke Steenholt Olesen (2013) *Leudo* – kan en pige virkelig hedde det? Månedens navn på <navn.ku.dk>.
- Brons, B. (1879) *Friesische Namen*. Emden.
- Heide, F. (1933) Døende hollandske Udtryk i Dragør-Dialekten. *Danske Folkemaal* 7:9-11.
- Lerche Nielsen, M. (2000) *Hvad skal barnet hedde?* København: Politikens Forlag.
- Nicolaisen, Chr. (1907-1915) *Amagers historie. Bilagt med de vigtigste breve og akstykke om øens forhold*. Del I-III. København.
- van der Schaar, J. (1983) *Woordenboek van voornamen*. Dertiende druk. Utrecht/Antwerpen: Uitgeverij Het Spectrum.
- Politiken, Forskere: Amagers hollændere kom i virkeligheden fra Belgien. <<http://politiken.dk/kultur/ECE2051154/forskere-amagers-hollaenderekom-i-virkeligheden-fra-belgien>>. (17.08.2013).

- Sipma, P. (1952) Fryske Nammekunde I. *Foar- en Skaeinammen*. Drachten: Laverman.
- Verdam, J. (1976) *Middelnederlandsch handwoordenboek*. s'Gravenhage: Maertinus Nijhoff.
- de Vries, G. (1987) The Names of the First Immigrants from the Netherlands on the Danish Isle of Amager. *Kopenhagener Beiträge zur Germanistischen Linguistik*. Sonderband 3. Festschrift für Karl Hyldegaard-Jensen. Zum 70. Geburtstag am 3. Februar 1987. M. Dyhr und J. Olsen (hrsg.). Kopenhagen:291–300.

Digitale ressourcer

- Arkivalieronline. <<https://www2.sa.dk/>>. (Statens Arkiver, Rigsarkivet, København).
- Danskernes navne. <danskernesnavne.navneforskning.ku.dk/Personnavne.asp>. (Nordisk Forskningsinstitut, København).
- Family Search. <<https://familysearch.org/>>. (The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints).
- Nederlandse voornamenbank. <<http://www.meertens.knaw.nl/nvb>>. (Meertens Instituut, Amsterdam, Nederland)